

Kościół pw. św. Franciszka Ksawerego związany jest przede wszystkim z działalnością oo. Jezuitów w Grodnie. Jeszcze w 1584 roku król Stefan Batory, podjął starania na rzecz budowy w Grodnie przez oo. Jezuitów kościoła i kolegium, na cel którego ofiarował 10 000 polskich złotych. Pragnienie króla spełniły się o wiele później, dopiero w 1622 roku Jezuici osiedlili się w Grodnie. W 1625 roku otworzyli szkołę i prawdopodobnie w 1637 roku mieli drewniany kościół św. Apostołów Piotra i Pawła.

Zadaniem jednak Jezuitów było, według pragnienia króla, wybudować duży murowany kościół i kolegium. Trudno było rozpocząć budowę nowej świątyni, ponieważ miasto w skutek wojen często było palone i rabowane. †

Dopiero 21 czerwca 1678 roku biskup Mikołaj Słupsku poświęcił kamień węgielny pod budowę nowego kościoła. Prace budowlane posuwały się bardzo powoli. W 1683 roku dopiero skończono budowę fundamentów i podziemia, w 1697 zbudowano ściany, a w 1691 nakryto dachem prezbiterium. Na Zielone Świątki w 1700 roku w jeszcze nieskończonej świątyni, prowincjał Jezuitów o. Jakub Hładowicki, odprawił pierwszą Mszę św. Dopiero 6 grudnia 1705 roku biskup chełmiński Teodor Potocki w obecności króla polskiego Augusta II i cara ruskiego Piotra I dokonał konsekracji Kościoła, nadając tytuł św. Franciszka Ksawerego. Wybudowana została świątynia na myśl króla Batorego, duża i wspaniała, której długość wynosi 60 m., szerokość 30 m., wysokość nawy głównie 21,5 m, kopuły 43 m., wieże wynoszą 65 m. wysokości, wewnątrz kościół umieszcza ponad 5 tysięcy osób stojących. W kolejnych latach kościół nabierał kształtu zarówno zewnątrz, jak i wewnątrz.

Ołtarze

Bazylika katedralna pw. św. Franciszka Ksawerego W Grodnie (Fara)

Wpisany przez Ks. Jan Kuczyński
02.10.2010 03:00

